

Pýcha Hanby – 5.časť

Eleonóra si pred svojou smrťou vytvorila v sebe pocit hanby, ktorý súvisel nielen s tým, že bol spojený s fyzickou bolesťou jej tela, ktorú neustála, ale najmä s tým, že tým mužom nedokázala vysvetliť, čo je to Láska, čo to znamená milovať a čo to znamená, keď žena miluje muža. A tak tí mimozemskí muži napriek jej veľkej snahe vôbec nepochopili, čo to znamená, keď žena miluje muža, pretože keď jej fyzické telo nezvládlo tú neznesiteľnú bolesť, tak im to už nedokázala ďalej vysvetľovať.

Mimozemskí muži Eleonóru mučili a keďže ženy na Matke Zemi takéto správanie mužov nepoznali, nebola na takúto nesmiernu a neznesiteľnú bolesť pripravená. Paradoxne sa začala hanbiť za to, že jej fyzické telo to mučenie nevydržalo a preklopila sa do pozície obeť.

Súviselo to s tým, že Eleonóra bola strážkyňou pyramídy Lásky a tá pýcha hanby v spolupráci s pýchou obeť jej podsunula pocit, že sklamala v svojom poslaní, pretože sa podujala tým mimozemským mužom vysvetliť, čo to znamená, keď žena miluje muža, ale oni jej vôbec nerozumeli. Nepochopili že LÁSKA je energia a stále hľadali niečo hmotné, čo môžu nájsť vo fyzickom tele pozemskej ženy.

Toto Posolstvo o „Pýche hanby“ sme prijímali spolu s Krinišou v stredu, dňa 29.01.2025, kedy bol energeticky silný NOV. V tento deň sa diali veci aj Dainalii, ktorá bola v Bosne milovanou vnučkou Eleonóri. Pričom sme o sebe vôbec nevedeli a neboli sme s Dainaliou nijakým spôsobom dohodnuté, čiže sme nevedeli o tom, čo každá z nás v ten deň robila.

Po prijatí Posolstva o „Pýche hanby“ išla Kriniša domov. Po jej odchode, mi cinkla na mobile správa od Dainalie, ktorá mi písala, že dnes cítila zlú energiu, ale nevedela, či ju vytvorila ona sama, alebo ju len prijala. V správe mi napísala, že nevedela odkiaľ sa tá energia zobrala, ale cítila tú zlú energiu pri mne. A potom vnímala, že v tej negatívnej energii prišiel ešte príkaz ZNIČIŤ! Veľmi ju to prekvapilo a vystrašilo, pretože tá energia bola silná a naozaj zlá. Dainalia hneď prosila o pomoc nebeských rodičov aj ďalšie bytosti Svetla a Lásky. Ďalej písala, že sa tá energia krútila aj v nej samej vo fyzickom tele.

Napísala mi : Ten príkaz ZNIČIŤ je oveľa silnejší oproti príkazu ZABIŤ. V slove zničiť je slovo „NIČ“ a to znamená, aby sa z niečoho, čo je vytvorené z Božskej Lásky, stalo NIČ. Je to nesmierna nadradenosť a obrovská pýcha.

Zrazu Dainalia to slovo zničiť videla ako písmenká. Sama seba sa spýtala: A čo stým?“

Rozmýšľala nad tým a najprv jej napadlo, že by ich mohla rozstrihať na malé štvorčeky, ale potom si uvedomila, že by sa dali znovu poskladať naspäť. A tak nad tým znovu rozmýšľala a napadlo jej, že môže urobiť presmyčku a zo slova ZNIČIŤ môže urobiť slovo **ZČINIŤ, teda konat'**. Uvedomila si, že toto je dobré riešenie. Potom prišla informácia, že je na nej, čo s tým urobí. A tak potom žiadala, aby tá zmena slova ZNIČIŤ na slovo ZČINIŤ bola zapísaná v energetickom poli nielen u nej, ale aj u mňa a aj u všetkých ľudí, aby sme sa začali činiť. Aby sme začali robiť činy naplnené láskou, radosťou, spokojnosťou, tvorivosťou, čiže všetkým tým, čo si od srdca prajeme.

Dainalia vnímala ten zlý príkaz ako niečo, čo tu stále viselo vo vzduchu, pretože tej nenávisti je tu viac ako dosť a už je to neúnosné. Akoby ten príkaz bol uložený v matrixe. A preto ho prepísala na slovo „**ZČINIŤ**“, čiže **konat'** a potom už mala z toho dobrý pocit.

Ako som si prečítala túto správu, hneď som Dainalii zavolala a po skončení nášho rozhovoru ma veľmi začala bolieť kostrč, až som začala mať vnútornú horúčku a musela som si ľahnúť do postele. Napísala som žienkam a poprosila som ich o pomoc, aby mi poslali energiu Lásky. Zároveň som si uvedomovala, že bolesť, ktorú cítim, súvisí s prvou čakrou, čiže s pocitom istoty a bezpečia života na Matke Zemi. Avšak najprv som nechápala, ako to súvisí so mnou a prečo cítim takú obrovskú bolesť v kostrči.

Zrazu som všetko pochopila a vnímala, že ten príkaz ZNIČIŤ ! vydal na pyramíde Lásky muž z mimozemskej civilizácie- Radehut, potom ako zjedol fyzické srdce Eleonóri.

Keď Radehut po chvíli zistil, že sa v ňom nič nezmenilo, začal byť veľmi zlostný a úplne zúrilo, že ho zase oklamala ďalšia pozemská žena. Bol presvedčený, že ho všetky pozemské ženy od jeho príchodu na Zem klamali. S veľkou zúrivosťou a hnevom vydal príkaz ZNIČIŤ. Radehut potom ten príkaz „ZNIČIŤ!“, v svojej nesmiernej nenávisti vydal svojim vojakom ako príkaz, že majú zničiť život a civilizáciu, ktorá vtedy žila na Matke Zemi.

Uvedomila som si, že Dainalia ako vnučka Eleonóri bola vtedy prítomná na pyramíde Lásky a videla ako jej babičku mimozemskí muži zabili. Vnímala som obraz ako Dainalia kľáčala pri babičke a láskyplne hladila jej mŕtve telo. Hoci veľmi plakala, tak ako jediná z pozemských ľudí počula ten nenávisťný príkaz „ZNIČIŤ!“, ktorý povedal Radehut svojim mužom. Preto práve Dainalia tu a teraz ako jediná bytosť mohla v energetickom poli Matky Zeme tento príkaz zmeniť a prepísať ho. Nechala sa viesť láskou Stvoriteľa, a tak tú zmenu urobila ona sama, pretože Radehut by ten príkaz neprepísal.

Dainalia cítila tú „zlú energiu“ tu a teraz aj v sebe samej preto, lebo v tých dávnych dobách na pyramíde Lásky, práve tým, že ona sama mala v sebe strach a cítila nesmierny žiaľ, ale aj obrovský hnev na Radehuta, ten jeho príkaz „ZNIČIŤ!“ prijala do svojho energetického poľa.

Keď som ja sama tu a teraz pochopila, čo sa vtedy stalo, prestal ma bolieť bod na kostrči. Bol to môj obrovský strach o život, ale nielen ten môj život, ale o život všeobecne na Matke Zemi. Hoci bola Eleonóra už mŕtva, keď Radehut vydal svoj príkaz „ZNIČIŤ!“, jej duša ho vnímala. V jej duši sa tiež vytvoril strach, čo bude so životom na Matke Zemi aj napriek tomu, že už nežila. Práve ten obrovský strach, ktorý v Eleonóre aj po smrti vytvorila pýcha obete, je dôvod toho, prečo ten prenesený pocit hanby na pyramíde Lásky od Radehuta prijala. Stalo sa tak preto, že z prvého vyplynie to druhé, ale rovnako platí, že z druhého vyplynie to prvé.

A to je uzatvorený kruh.

Bola som z celého dňa veľmi unavená a z tej bolesti kostrče aj vyčerpaná a tak som zaspala. Nad ránom som vnímala ďalšie obrazy toho, čo sa na pyramíde Lásky stalo. Nesmierne láskavý hlas mi potom povedal, aby som vstala a išla písať to, čo mi bolo ukázané.

Vo chvíli ako Radehut zlostne vydal lekárovi príkaz, aby vybral Eleonóre srdce z hrude dobehla na pyramídu Lásky Eleonórina milovaná vnučka Dainalia. Podarilo sa jej prekabátiť strážu a ušla z pyramídy Slnka, kde ich spoločne s babičkou už niekoľko dní väznil Groganel. Vydesená Dainalia zúfalo kričala na Radehuta : „Nerob to! To nemôžeš urobiť!“

Radehut sa k nej otočil a s pohrdaním v hlase sa jej spýtal: „A kto mi v to m zabráni?“

„Groganel“, odhodlane mu odpovedala Dainalia.

Radehut sa však zasmial a povedal jej: „Ale ja ho tu nikde nevidím!“

Potom nahnevane pokračoval: „On sám mi povedal, že môžem urobiť čokoľvek, aby ho konečne začala poslúchať. A ja to aj urobím!“

Dainalia bola nesmierne vystrašená a vydeseným hlasom sa mu snažila odporovať: „Ale keď urobíš, to čo chceš urobiť, tak moju babičku zabiješ!“

Radehut ju s pohrdaním v hlase odbil: „To nie je môj problém!“

Otočil sa k svojim mužom a prikázal im: „Chyťte ju a postarajte sa o to, aby bola ticho!“

Dvaja muži priskočili k vydesenej Dainalii, ktorá sa celá chvela strachom. Chytili ju za ruky a do úst jej vložili kus handry, aby nemohla kričať.

Lekár potom pristúpil k Eleonóre, ktorá už ležala na zemi a bola v bezvedomí. Kľakol si k nej a najprv jej odrezal obidva prsníky, ktoré podal Radehutovi. On ich hodil medzi mužov, ktorí si ich medzi sebou pohadzovali ako loptu. Keď lekár rozrezal Eleonóre hrud', aby z nej vybral srdce, našťastie už nič o sebe nevedela a necítila žiadnu bolesť, pretože predtým vykrvácala a bola už mŕtva.

Lekár podal ešte teplé srdce Radehutovi, ktorý ho pred svojimi mužmi zjedol. Potom začal pateticky vykrikovať, že on už vie, čo je to Láska pozemskej ženy, lebo už ju má v sebe.

V tej chvíli Dainalia pozbierala v sebe všetku silu a vytrhla sa mužom, ktorí ju držali. Po líkach jej prúdom tiekli horúce slzy. Dala si dole handru, ktorú mala na ústach a pribehla k svojej babičke. Kľakla si k nej na zem a začala ju hladiť po mŕtvolne bledej tvári. Potom svoju babičku objala a srdcervúco sa rozplakala.

Radehut si Dainaliu vôbec nevšimol a bolo mu úplne jedno čo robila.

Po chvíli však prikázal svojim mužom, aby mu tie prsníky vrátili naspäť, aby ich mohli vedecky preskúmať na domovskej planéte. Potom povedal lekárovi, aby zistil ako prsia pozemských žien fungujú a čo musia spraviť, aby vedeli na úrovni DNA vyriešiť to, ako je potrebné, aby upravili svoje vlastné ženy, pretože tie deti chceli mať za každú cenu.

Avšak po krátkej chvíli začal Radehut znovu rýchlo a s hnevom kráčať dokola a zúrivo začal kričať : „Vôbec nič v sebe necítim! Žiadna zmena sa neudiala!“

Zastavil sa a zlostne zreval : „Zase ma oklamala!“

Úplne sa rozzúrilo a nahnevane pokračoval: „ Každá jedna pozemská žena ma od môjho príchodu na túto planétu klamala!“

Pozeral sa na svojich mužov a plný nenávisti im zlostne vydal príkaz: „ZNICIŤ !“

Muži sa na Radehuta prekvapene pozerali a on znovu začal nahnevane kráčať dookola a ďalej zúrivo na nich kričať : „Všetkých ich ZNIČTE!“

Hoci Dainalia kľáčala na zemi a objímala mŕtve telo svojej milovanej babičky, veľmi jasne počula ten nenávisťný príkaz „ZNIČIŤ!“, ktorý dal Radehut svojim mužom. Cítila v sebe nesmierny žiaľ zo smrti svojej babičky, ale aj hnev na tohto muža a teraz v sebe pocítila aj obrovský strach a ten desivý príkaz, hoci nevedome, prijala do svojho energetického poľa. Radehut sa zastavil a nenávisťne sa pozrel na plačúcu Dainaliu a s veľkým hnevom v hlase prikázal svojim mužom: „Prived'te ju ku mne!“

Zlovestne sa uškrnul a pokračoval: „Pozrieme sa, kde má ona uloženú svoju Lásku!“

Dvaja muži pristúpili ku kľáčiacej a plačúcej Dainalii a začali ju dvíhať zo zeme. Ona im vzdorovala a statočne sa bránila hrubej mužskej sile a nahlas kričala, aby ju okamžite pustili.

Radehut sa jej snahe oslobodiť sa, len smial a nenávisťne jej povedal: „Zomrieš rovnako, ako zomrela Eleonóra!“